

Επιτρέπεται για τους χριστιανούς το ρουσφέτι;

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Το Γεροντικό είναι συλλογή γεγονότων ή λόγων από τον κόσμο της Μοναχικής πολιτείας. Εκεί βλέπει κανείς τη χριστιανική ζωή στην πράξη. Διακρίνει το ζήλο στο να εφαρμοστεί το Ευαγγέλιο όχι κατά γράμμα αλλά κατά το πνεύμα του Χριστού. Αισθάνεται την ελευθερία μέσα από την ακρίβεια και απολαμβάνει την εφαρμογή της πνευματικής ζωής που βασίζεται στην ταπείνωση και στην αγάπη.

Γι' αυτό το Γεροντικό είναι διαχρονικό, επίκαιρο, ζωντανό, ακόμα κι αν μιλά για Μοναχούς αιώνων πριν από σήμερα. Αν και υπάρχουν, ασφαλώς, Γεροντικά και στις μέρες μας.

Αναφέρεται, λοιπόν, στο βίο του Αββά Ποιμένος το εξής περιστατικό: Ο διοικητής της περιοχής που βρισκόταν άκουσε για το Γέροντα και ήθελε να τον καλέσει στην πόλη για να τον γνωρίσει. Ο Γέροντας όμως δεν κατέβαινε, όπως ήταν η συνήθειά του. Ο διοικητής συνέλαβε τότε το γιό της αδελφής του Αββά Ποιμένος, τάχα ως κακούργο και τον φυλάκισε λέγοντας: «αν έλθει ο Γέροντας και με παρακαλέσει, εγώ θα τον ελευθερώσω». Πήγε τότε η αδελφή του και τον παρακάλεσε κλαίγοντας: Αυτός όμως δεν της απάντησε. Εκείνη τον πρόσβαλε:

- Χαλκόσπλαχνε, λυπήσου με, ένα τον έχω.
- Ο Ποιμήν δεν γέννησε παιδιά.

Όταν ο διοικητής το άκουσε, είπε:

- Ακόμα κι αν μου το ζητήσει από μακριά, εγώ θα τον απολύσω.

Και απαντά ο Γέροντας:

- Εξέτασε σύμφωνα με τους νόμους κι αν είναι άξιος θανάτου, να πεθάνει. Εάν δεν είναι, κάνε όπως νομίζεις.

Στην πραγματικότητα η αδελφή του Αββά Ποιμένος του ζητά να χρησιμοποιήσει την επιρροή του, το κύρος του, για να καταργήσει το νόμο. Ο ίδιος αρνείται να κάνει αυτό που θα έκαναν οι άλλοι, καταπατώντας τη συνείδησή του.

Μιλάμε σήμερα για σαθρή κοινωνία, πολιτεία. Τα «μέσα» προς ίδιον όφελος έγιναν η φυσιολογική δραστηριότητα των πολιτών. Οι πολιτικοί, άλλωστε, δεν είναι σ' αυτές τις «δραστηριότητες» που στηρίζονται για να κατακτήσουν ή να διατηρήσουν τη θέση τους;

Οι «άνθρωποι της Εκκλησίας» φαίνεται πως όχι μόνο δεν απέχουν από τέτοιες ενέργειες, αλλά ούτε υποψιάζονται πως είναι αντι-εκκλησιαστικές και αντι-ευαγγελικές. Πολύ εύκολα, και αγνοώντας τη συνείδησή τους, ζητούν για τους εαυτούς τους ή τους δικούς τους να αναρριχηθούν σε θέσεις ή να πετύχουν κάτι που ενδεχομένως θα παρέκαμπταν άλλους που δεν έχουν τα δικά τους «μέσα».

Τότε, ας μη μεμψιμοιρούμε ότι η κοινωνία δεν πάει καλά. Η κοινωνία είμαστε εμείς! Ο Χριστός μίλησε για τους μαθητές Του ότι είναι το άλας της γης.

Το άλας έχει την ιδιότητα να νοστιμίζει και να διατηρεί το φαγητό. Η παρομοίωση των μαθητών με το άλας δείχνει τη σημασία της παρουσίας τους ανάμεσα στον κόσμο. Γι' αυτό είπε ακόμη ότι «αν το αλάτι χάσει την αλμύρα του ... δε χρησιμεύει πια σε τίποτε • το πετούν έξω στο δρόμο και το πατούν οι άνθρωποι».

Το πρόβλημα των ανθρώπων σήμερα είναι ότι δεν μπορούν να δουν στα πρόσωπα των ανθρώπων της εκκλησίας να ζωντανεύει το Ευαγγέλιο. Όπου υπήρξαν αληθινοί άνθρωποι της εκκλησίας, ζώντας στην καθημερινότητα με ειλικρίνεια, ταπείνωση και αγάπη τις εντολές του Χριστού, έγιναν χωρίς να το επιδιώκουν, για τους άλλους φως και αλάτι...

Υπάρχει πιο σημαντική προσφορά;

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com